

(5) 5.1-3

lev 3
phi 10

AET.

DK 5.1-3

1.5.3

N. Εζην. Σερ. Β

6

Εναρξίου δι'ιάρεσεν Χρ. Μυτιληνίου
Χωρ. Βατ. 645 σ. 242^α - 253^α

ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥ ΟΘΩΝΗΣ
ΚΑΙ Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΚΟΥΤΖΑΝΙΑΣ

Μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν Χριστόφορος ὁ Μυτιληναῖος ἦτο
ἡκιστα γνωτεός. Κυρίως δὲ ἐγινώσκετο ἐκ τῶν στιχηρῶν, ἢτοι
ἰαμβικῶν διστίχων εἰς τοὺς ἀγίους τῶν ἢ μηνῶν τῶν φερόν-
των τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Άλλὰ μάλιστα ἐγνώσθη ἀπὸ τοῦ 1887,
ὅτε ὁ Ἀντώνιος Rocchi, ποιησάμενος χρῆσιν καὶ τοῦ Βατικα-
νικοῦ κώδικος 1357, ἐξέδωκε τὰ ποιηματα τοῦ Χριστοφόρου,
καταγομένου μὲν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, φέροντος δὲ ὡς οίκο-
γενειακὸν ἐπώνυμον τὸ Μυτιληναῖος, τὰ περιλαμβανόμενα ἐν
κώδικι τῆς βιβλιοθήκης τῆς παρὰ τὴν Ρώμην μονῆς τῆς Κρυ-
πτοφέρρης φέρονται τὸν ἀριθμὸν Z. a. XXIX¹. "Εκτοτε δὲ ὁ
Χριστόφορος ἐτύχθη σίκαίως εἰς τοὺς ἀρίστους τῶν ποιητῶν
τοῦ Βυζαντίου². Ἐνεκα δὲ τῆς κακῆς καταστάσεως τοῦ κώδικος
τῆς Κρυπτοφέρρης, διαβεβρωμένου ὑπὸ μυῶν καὶ μοιραίων ἐν-
θυμίζοντος αὐτοὺς τοὺς στίχους τοῦ Βυζαντίου ποιητοῦ

οἱ πᾶν φαγόντες βρώσιμον τῆς οίκιας
τὰ χαρτία τρώγονται καὶ τὰ βιβλία.

¹ Antonio Rocchi Versi di Cristoforo Patrizio editi da un codice della monumentale Badia di Grottaferrata. 'Εν Ρώμῃ. 1887.

² Πρᾶλ. Krumbacher Geschichte der Byzantinischen Litteratur σ. 737
x. έ. Ελλην. μετάρρ. Σωτηριάδου Τόμ. Β' σ. 675 x. έ. - Achille Cosattiti Le «Poesie varie» di un Bisantino ἐν τῷ περιοδικῷ Ατενε e Roma. "Ετ. Ζ' (1904)
σ. 69 σ. 257 x. έ.

εύλογος παρίστατο γίνοντας νέας ἐκδόσεως τῶν ποιημάτων αὐτοῦ. Τοιαύτην δὲ ἐπεγείρησεν ἡ κ. Εδουάρδος Kurtz¹.

Αναλαβών δὲ ταύτην τὴν ἐκδόσιν ἡ κ. Kurtz εἶχεν ἐνώπιον αὐτοῦ πλὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Rocchi καὶ Βραχείας, ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις ἔργοις ἐξετάσεις τῶν κατὰ τὸν ποιητὴν καὶ ἐνίους τῶν κωδίκων αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Krumbacher² καὶ τὰς ἐν τῷ μεταξὺ δημοσιευθείσας ὑπὸ τῶν κ. κ. Kuhn³, Lundström⁴ καὶ Sternbach⁵ συμπληρώσεις, διορθώσεις καὶ ποιοῦμένες εἰς τὰ ποιήματα τοῦ Χριστοφόρου. Καθίσκον δὲ ἐκυρωτείς τὴν μελέτην καὶ χντιβολήν ἀπάντων τῶν γνωστῶν κωδίκων τῶν περιεχόντων τὰ ποιητικὰ ἔργα τοῦ Μυτιληναίου. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, δτὶ μόνος ὁ κωδίκης τῆς Κρυπτοφέρρης περιέχει πληρεστέραν τυλίγην τῶν ἔργων τοῦ Χριστοφόρου, οἱ δὲ ἄλλοι σωζόμενοι μόνον τινὰς αὐτῶν σποραδικὰ ἢ ὅμοιας τινὰς αὐτῶν, καὶ δὴ ὡς τὸ πλεῖστον ἀνωνύμως ἢ φευδεπιγράφως. Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἔχοντες οἱ κωδίκες ἐχρησίμευσαν μεγάλως εἰς ἐπανόρθωσιν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ ἐφθαρμένου κωδίκου τῆς Κρυπτοφέρρης, καίτοι αὕτη δὲν ἀπένη πανταχοῦ τελεία. Εἶναι δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Kurtz ὑπὸ ὅψιν ληφθέντα χειρόγραφα πλὴν τοῦ τῆς Κρυπτοφέρρης δεκατέσσαρα ἐν ὅλῳ.

Τῶν δὲ δεκατεσσάρων ὑπὸ τοῦ κ. Kurtz ὑπὸ ὅψιν ληφθέντων χειρογράφων δύο μὲν εἶχον ἥδη πρότερον ἀντιβληθῆναι ὑπὸ τοῦ κ. Sternbach, τέσσαρα δὲ ἀντέβαλεν αὐτὸς ἐκ ρωτογραφιῶν, τὰ

¹ Die Gedichte des Chistophoros Mitylenaeos. Herausgegeben von Eduard Kurtz. Εν Λειψίᾳ. 1903. August Neumanns Verlag. Fr Lucas in Leipzig). Τιμᾶται μάρκων 2.20.

² "Ἐνθ' ἀν."

³ Symbolae ad doctrinæ περὶ διγράνων historiam pertinens. Εν Βρεσλαվιᾷ. 1892 σ. 67 κ. ἑ., 75 κ. ἑ., 125 κ. ἑ.

⁴ Ramenta Byzantina ἐν τῷ περιοδικῷ Eranos. Εν Οὐφάλῃ. Τόμ. Γ' (1889) σ. 149 κ. ἑ. Τόμ. Δ' (1902) σ. 136 κ. ἑ.

⁵ Christophorea ἐν τῷ περιοδικῷ Eos. Εν Λεμδέργῃ. Τόμ. Ε' (1899) σ. 7 κ. ἑ. Observationes in Georgium Coreyraeum αὐτόθι σ. 113 κ. ἑ. - Appendix Christophorea αὐτόθι Τόμ. Σ' (1900) σ. 53 κ. ἑ. - Spicilegium Laurentianum Τόμ. Η' (1902) σ. 65 κ. ἑ.

ὅτε λοιπὸν ἔντεβλήθησαν χάριν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Horna. Αἱ δὲ πλούσιαι αὕται ἀντιβολαι τῶν κωδίκων κατέστησαν δυνατὴν εἰς τὸν ἔχοτην τὴν συμπλήρωσιν πολλῶν τῶν γραμμάτων τοῦ κώδικος τῆς Κρυπτοφέρρης, καθ' ὃν εἶγε γείνει ἡ ἔχοσις τοῦ κ. Rocchi. μὴ συμπληρώσαντος τὰ κενά. Τὴν δὲ ἐν τούτῳ διαφορὰν τῶν δύο ἔχοστεων καταδεικνύουσιν οἱ ἔξης χριθμοί. Καὶ δὴ, ἐνῷ τῶν ἐν τῷ κώδικι τῆς Κρυπτοφέρρης περιλαμβανομένων 2855 στίχων οἱ 1612 περιῆλθον εἰς ἡμᾶς ἀσυμπλήρωτοι ἡ οὐδαμῶς περιεσώθησαν, διὰ τῶν ἐρευνῶν τοῦ κ. Kurtz συνεπληρώθησαν τούτων οἱ 552, ὡςτε κεκολοθυμένοι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ὑπολείπονται μόνον 1060. Εἰς ἐπίτευξιν δὲ τοῦ ἀγαθοῦ τούτου ἀποτελέσματος συνετέλεσαν, ως εἰκὸς, κυρίως πλὴν τῶν εὔστόχων πολλαχοῦ συμπληρώσεων αὐτοῦ τοῦ ἔχοτού οἱ ἄλλοι κώδικες οἱ περιέχοντες ἄρτια τὰ ἐν τῷ Κρυπτοφερρικῷ ἔνεκα τῆς διαβρώσεως τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος τῶν φύλλων ἐλλιπῶς ἔχοντα ποιήματα. Ἀλλὰ κατὰ τάλλα δὲν ἀπέστη ὁ κ. Kurtz τοῦ Κρυπτοφερρικοῦ κώδικος ως βάσεως τῆς νέας ἔχοστεως, διότι παρὰ τὴν φθορὰν αὐτοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ εἴνε ὁ περιέχων μονονοὺ πλήρη τὴν συλλογὴν τῶν λοιπῶν ποιημάτων τοῦ Χριστοφόρου πλὴν τῶν στιχηρῶν.

Προέδη δὲ ὁ κ. Kurtz εἰς τὴν ἔχοσιν μετὰ περισσῆς ἐπιμελείας, οὐ μόνον μετὰ πολλῆς κριτικῆς ἐπιστάτεως ἐργασθεὶς, ἀλλὰ καὶ τυπογραφικῶς παρασχὼν τὸ κείμενον τοιοῦτον, ὡςτε παρὰ τὰ γράμματα, ἀτινα ἐξακολουθοῦσιν ὅντα μεγάλα ἐν πολλοῖς τῶν ποιημάτων, ἡ ἀνάγνωσις δὲν προσκόπτει. Αἱ δὲ διαφοροὶ γραφαὶ τῶν κωδίκων πρὸς ἀποφυγὴν περιττοῦ φόρτου ἐτέθησαν ἐν ταῖς ὑποσελιδίοις σημειώσει κατ' ἐπιλογὴν συμφώνως πρὸς τὰ ἐν σ. XXIII ἐκτιθέμενα μόνον δὲ τῶν ἀσυμπληρώτων στίχων αἱ γραφαὶ καὶ κατ' εἰκασίαν συμπληρώσεις ἀνεγράφησαν πᾶσαι ἀνευ ἐξαιρέσεως.

Ἄξιόλογος δὲ εἴνε καὶ ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ κ. Kurtz ἐν ᾧ συμπληρόνει μὲν τὰ ἔκ τοῦ Rocchi καὶ τοῦ Krumbacher γνωστά

περὶ τοῦ ὄνόματος, τῶν δὲ ιωμάτων καὶ τοῦ βίου τοῦ ποιητοῦ, πραγματεύεται δὲ τὰ κατὰ τὸ ποιήματ' αὐτοῦ καὶ τὸ μέτρα. Ἀναγράφει δὲ ἐν αὐτῇ καὶ τοὺς σωζόμενους κώδικας, καὶ ποιεῖται λόγον περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς φερομένιν ἀνιωγύμων ποιημάτων τοῦ Χριστοφόρου καὶ περὶ ἔκεινων. Ἀτινα, εἰς ἄλλους ποιητὰς ἐν ἄλλοις κώδιξι προσγραφόμενα, διαγινώσκονται ως ἔργα αὐτοῦ ἐκ τῆς συμπεριλήψεως εἰς τὸν Κρυπτοφερρίχον κώδικα. τέλος δὲ διαλαμβάνει περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν παρεσκευάσθη ἡ ἔκδοσις καὶ κατεγράφησαν αἱ διάφοροι γραφαὶ ἐν τοῖς ὑποσελιδοῖς σημειώμασιν.

Ἐν τῇ εἰσαγωγῇ ταύτῃ ὁ κ. Kurtz ὀρθῶς ἀνασκευάζει τὴν γνώμην τοῦ κ. Krumbacher ἔκεινην, καθ' ἣν ὁ Χριστόφορος Μυτιληναῖος εἶνε καὶ συνθέτης λειτουργικῶν μελῶν, προελθούσαν ἐκ παραναγνώσεως τῆς ἐπιγραφῆς Χριστοφόρου τοῦ Μυτάκουος ἐν τῷ Βιενναίῳ κώδικι Theol. Gr. 185. Καὶ τἄλλα δὲ αὐτοῦ παρατηρήματα ἔχουσιν ὀρθῶς. Ἀλλὰ περὶ δύο τινά δὲν συμφωνῶ μετ' αὐτοῦ.

Καὶ πρῶτον νομίζω, ὅτι ὁ κ. Kurtz ὀρθῶς μὲν ὑπέλαβεν, ὅτι ὁ Βιενναῖος κώδιξ Phil. Gr. 216 κατὰ τὴν ἀρίθμησιν τοῦ Nessel, γεγραμμένος τὸν δεκατον πέμπτον αἰῶνα τελευτῶντα, εἶνε ἀπλοῦν ἀπόγραφον τοῦ Βατικανικοῦ 1357 μετὰ πλειστῶν ἀμαρτάδων. Ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε νὰ παραλίπῃ πᾶσαν μνείαν τῶν ἐν αὐτῷ γραφῶν, δλως ἀφροντιστῶν αὐτοῦ ἐν τῇ παρασκευῇ τῆς ἔκδόσεως. Μελετήσας τὰ ἐν τῷ Βιενναίῳ ποιήματα τοῦ Χριστοφόρου καὶ ἀντιγράψας αὐτὰ ἦδη τῷ 1875, καθ' ὃν χρόνον ἦσαν ἀνέκδοτα, ἀναγκάζομαι νὰ μὴ συμμερισθῶ τὴν τοιαύτην παντελῆ παραμέλησιν τοῦ κώδικος ὑπὸ τοῦ κ. Kurtz. Καὶ ὀρθὸν μὲν ἥτο συμφώνως πρὸς τὴν καθ' ὅλου ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἔκδοσει ταύτη τηρηθεῖσαν ἀρχὴν νὰ παραλειφθῶσιν ἐν ταῖς χριτικαῖς σημειώσεσι καὶ τούτου τοῦ κώδικος αἱ διάφοροι γραφαὶ ἔκειναι ὅσαι ἀνάγονται εἰς ἀπλᾶ ὀρθογραφικὰ πταίσματα. Ἐχομεν δὲν τῷ κώδικι τοιαῦτα εἴτε περὶ τὸν τα-

νισμὸν (θαῦματος, προῦκειτο, τοῦτων, εὐθῦς, κλήσιν, σιγὰς, τοῦς καὶ ἄλλα πλεῖστα ὅσα τοιαῦτα), εἴτε περὶ τὰ πνεύματα (ἥρ, ἡρωτισμένοι, ὕσπε, ἡὲλίου καὶ ἄλλα τοιαῦτα). εἴτε περὶ τὴν ἐσφαλμένην συνένωσιν χωριστῶν λέξεων (ἀμφιθύραις, προχρυσῶν, ἐριλαμπροῦς, ἐραγῶσιν, οὐκέργα) ἢ τούναντίον περὶ τὸν λελαθημένον χωρισμὸν ἢ διπλοῦν τονισμὸν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς λέξεως (περὶσκοπούντων, πρὸσπταιει, σὺντριβεῖς, ροήτῶς, ἵγερόθοντὸς, ἵδυεπή, εὖ πραγοῦσι). Ἀλλ᾽ ἀπ' ἑναντίας δὲν θὰ ἡτο ἀσκοπος. μᾶλλον δὲ ἀναγκαῖα ἡ μνεία γραφῶν τινων εἴτε διαφόρων τῶν ἐν τῷ Βατικανικῷ κώδικι (V) 1357, εἰς οὓς ἀπέρρευσεν ὁ Βιενναῖος (B), εἴτε ἄλλως συντελουσῶν εἰς τὴν ιστορίαν τῆς παραδόσεως. Τοιαύτας δὲ παραθέτω ἑνταῦθα τὰς ἐξῆς, συμπληρόνων τὰς κριτικὰς σημειώσεις τῆς ἔκδόσεως τοῦ κ. Kurtz.

Ποίημα 1, στ. 14. Τὸ κιηροσταλακτόκαντος φέρεται γεγραμμένον ἀπ' εύθειας οὕτως ἐν τῷ B, ἐν ω̄ ὁ V ἔχει τὴν συλλαβὴν λα γεγραμμένην ἀνωθεν ὑπὸ δευτέρας γειρός.

Ποίημα 6, στ. 1. Ἐν τῷ B Τὸν ἄρμαχάρμα ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ V Τὸν ἄρμα χάρμα.—Αὐτόθι, στ. 3 ἐν τῷ B θαυμάσαιμ' ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ V θαυμάσαι μ'.—Αὐτόθι, στ. 12 ἡ B ἔχει ὄρθως τοῖς, καθ' ἀ καὶ ὁ Κρυπτοφερρικὸς, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ V τῆς.—Αὐτόθι, στ. 13 ἐν τῷ B τέχνη.—Αὐτόθι, στ. 14 ἀναγνώσκομεν ἐν τῷ B τὴν ἀξίαν λόγου γραφὴν ἵππικῇ ἀντὶ τοῦ ἵππικῷ τοῦ Κρυπτοφερρικοῦ καὶ τοῦ V.—Αὐτόθι, στ. 16 βελεφορόντον B: βέλεφορόντον V.—Αὐτόθι, στ. 18 γὰρ ἄρμα B: παρ' ἄμα V.

Ποίημα 7, στ. 4 ἀνέλκνσαι B: ἀνελκύσαι V.

Ποίημα 8, ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀντὶ τοῦ ἐν V οὐγ ἐν τῷ B μῆι—Αὐτόθι, στ. 13 ἐπάθει B: ἐπάσθει V.—Αὐτόθι, στ. 19 τάσης B: στὰς V.

Ποίημα 9, στ. 8 θαρρῶν B: θαρρῶν V.

Ποέμα 10, στ. 11 λι. εῦφωνος Β : λιεύφωνος V —
Αὐτόθι, στ. 12 βλύψας Β : βίλύψας.

Ποέμα 11, στ. 17. χιώρ Β : χέρωρ V.

Ποέμα 13. Μετά τον στίχον 20 ο Β ἔχει τὸ ἡγχικὸν σημεῖον : . δ' ἐπόμενος 21 στίχος ἔχει τὸ ἀργικὸν γράμμα καὶ τῆς λέξεως κατατρυφῶσιν γεγραμμένον κεζαλαῖον καὶ κοκκινον. Άρα ὑποδεικνύεται, δτι περατοῦται μὲν τὸν τῷ 20 στίχῳ τὸ ποίημα, ἀπὸ δὲ τοῦ 21 ἀργεται τὸ ἄλλο ἀνεπίγραφον. Καὶ ταῦτα, διότι ἐν τῷ Β, ἐν ᾧ οἱ στίχοι εἰνε πάντοτε γεγραμμένοι καταλογάδην οὐδὲ γωρίζονται ἀπ' ἄλληλων, μόνον τὰργικά γράμματα τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τοῦ πρώτου στίχου ἐκάστου ποιήματος εἰνε γεγραμμένα διὰ κινναβάρεως.

Ποέμα 17. Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ δ' Β : τίσσαρας V.—Αὐτόθι,
στ. 2 ἀγ.λαόβοτρυς Β : ἀγ.λαοβότρυς V.—Αὐτόθι, στ. 3 ὀκτώ-
βριος ἔστιν Β : ὀκτώβριός ἔστιν V.—Αὐτόθι, στ. 6 ἔστιν Β :
ἔστι V. Τὸ ποίημα τοῦτο, τελευταῖον δὲ τῶν ἐν τῷ Β περι-
λαμβανομένων ποιημάτων τοῦ Χριστοφόρου, μένει ἀτελὲς ἐν
στ. 8 ἐν τῇ λέξει φεβρουάριος. Φέρει δὲ τὸ ποίημα ἐν τῷ Β
πρὸ μὲν τοῦ στίχου 1 τὴν λέξιν φθινόπωρος, πρὸ δὲ τοῦ στί-
χου 5 Χειμών.

Τέλος δὲ σημειόνω, δτι τὰ δεκαεπτά ἐν τῷ Β ἀντιγεγραμ-
μένα ποιήματα τοῦ Χριστοφόρου, 1 - 17 τῆς ἐκδόσεως Kurtz,
καταλαμβάνουσι τὰ φ. 149^ο - 157^ο τοῦ κώδικος, ἐν δ' ἀργῇ
αὐτῶν εὑρίσκεται ἡ ἐπιγραφὴ ἥδε· Χριστοφόρον πατρικίον
ἀρθυπίτον γεγονότος κριτοῦ τῆς παφλαγωρίας καὶ τῶν
ἀρμενικῶν τοῦ μιτυληραίου στίχοι διάφοροι ἐκλεγέτες
καὶ τεθέντες ἐνταῦθα. Είνε δὲ καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ ἀντιγε-
γραμμένη μετά τινων ὀλίγων πταισμάτων ἐκ τοῦ V.

Το δὲ δεύτερον εἰς τὴν εἰςαγωγὴν τοῦ κ. Kurtz παρατήρημά
μου εἰνε τὸ ἔξης. Ἐν αὐτῇ ὑποστηρίζει, δτι πλήν τινων στίχη-
ρων, ἀνηκόντων εἰς τὸ ἔμμετρον συναξάριον τοῦ Χριστοφόρου
καὶ ἐν ἄλλοις κώδιξι περιλαμβανομένων, ἀποχρῶν λόγος, δπως

θεωρήσωμεν μὴ γραφὲν ὑπὸ τοῦ Χριστοφόρου πᾶν ποίημα φέρον μὲν τὸ ὄνομ' αὐτοῦ, μὴ περιλαμβανόμενον δ' ἐν τῷ Κρυπτοφερρικῷ κώδικι εἶνε ἡ μὴ συμπερίληψις αὐτοῦ εἰς αὐτόν. Ἐχουσι δὲ τὰ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου λεγόμενα ὑπὸ τοῦ κ. Kurtz ὡδὲ· «Εἴδομεν χνωτέρω, δτ! τὰ ἐν ὅιαφόροις χειρογράφοις σποραδικῶς παρουσιαζόμενα ποιήματα τοῦ Χριστοφόρου μόνον ἐν σπανίαις περιστάσεσιν εἶνε παραδεδόμενα ὑπὸ τὸ ὄνομ' αὐτοῦ, τὰ δὲ πλεῖστα φέρονται χνωνύμως, ἀλλ' ἐνίστε ὅμως προσγράφονται ρήτως εἰς ἄλλους ποιητὰς, τὸν Ψελλὸν, τὸν Πρόδρομον, τὸν Ίωάννην Εὐχαΐτων, τὸν Γεώργιον Κερκύρας, τὸν Φιλῆν κτλ. Θέλοντες δὲ νάπαντήσωμεν εἰς τὸ ἐρώτημα, εἰς τίνα κώδικα ἐν περιπτώσει τοιούτων μαρτυριῶν ὅιαφερουσῶν ἀπὸ τῆς τοῦ Κρυπτοφερρικοῦ πρέπει νὰ δώσωμεν πίστιν καὶ τίνος τὴν μαρτυρίαν ωρισμένως νὰ ἐπικυρώσωμεν, ἀδιστάκτως ἀναγνωρίζομεν τὴν προτίμησιν τοῦ Κρυπτοφερρικοῦ. Καὶ δὴ ἐν συγχρίσει πρὸς τὸν κώδικα τοῦτον, δεῖται συνῳδὰ τῇ ἐπιγραφῇ αὐτοῦ ἀποτελεῖ τελείαν συλλογὴν, ἀπαρτισθεῖσαν χναγκαίως ἢ ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ ἢ τούλαχιστον ὑπὸ ἀνδρὸς μὴ ἀπέγνωτος χρονικῶς πολὺ ἢ αὐτοῦ, δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσι σπουδαίως ὑπὸ ὅψιν τὰ ὅιάφορ' ἄλλα γειρόγραφα τὰ ἐμπεριλαμβάνοντα μόνον μικρὰ διεσπασμένα λειψανα τῆς ἀργῆθεν ὑφισταμένης συλλογῆς συναναμεμιγμένα μετ' ἄλλων ποιημάτων καὶ πρὸς τοῖς ὡς τὸ πλεῖστον χνωνύμως ἀντιγεγραμμένοις ποιήμασι μόνον ποὺ καὶ που παρεγοντα τὴν μνείαν ρήτων συγγραφέων. Καὶ ἀδυνατοῦμεν μὲν νὰ παράσχωμεν ἀναμφήριστον ἀπόδειξιν πρὸς στήριξιν τῆς ἡμετέρας γνώμης· ἀλλὰ καὶ δὲν παρίσταται ἀνάγκη νὰ φέρωμεν τὴν τοιαύτην ἀπόδειξιν ἡμεῖς, τούναντίον δὲ δυνάμεθα, ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα. δικαίως νάπαιτήσωμεν παρὰ τῶν ἀντιφερομένων πρὸς τὴν ἡμετέραν γνώμην, δπως προσαγάγωσι τὴν ἀνταπόδειξιν περὶ ἑκάστης ιδίας περιστάσεως. Ἀλλως δὲ περὶ μιᾶς περιστάσεως τὸ ἀξιόπιστον τοῦ Κρυπτοφερρικοῦ κώδικος

στηρίζεται καὶ δι' ἄλλου τινὸς ἔξιωσατικοῦ κώδικος. Εὔτυχοῦμεν δῆλα δὴ, ὡς γνωστον, νὰ ἔγωμεν καὶ τῶν ποιημάτων Ἰωάννου τοῦ Εὐγαῖτων κώδικα περιεγύντα τελείαν συλλογήν, ἐνενήκοντα καὶ ἐννέα ὅντων τον ἀριθμὸν· εἶνε δὲ οὗτος ἡ Κατικανικὸς Iīthi. Ἀλλ' ἡ αὕτη συλλογὴ περιλαμβάνεται καὶ ἐν τῷ Βιενναίῳ κώδικι 103 λατά τὴν ἀριθμησὶν τοῦ Νεββελ, λατά δὲ τὴν τοῦ Lambecius 211· εἶνε δ' ὅμως αὕτη πλουσιωτερά ἐν τέλει κατὰ τέσσαρα ποιήματα λείποντα ἐκ τοῦ Βατικανικοῦ, ὡν τα δύο τελευταῖα εἶνε ταῦτα καὶ ἐν τῷ Κρυπτοφερρικῷ κώδικι περιεγόμενα ποιήματα τοῦ Χριστοφόρου ὑπ' ἡρ. 3 καὶ 4. Η περίπτωσις δὲ αὕτη, καθ' ἥν δύο ποιήματα, ἀτινα δέξιος πάσης πίστεως Κρυπτοφερρικὸς κώδικις διεκδίκετι ὑπὲρ τοῦ Χριστοφόρου, συγγρόνως δὲ ὁ ἐπ' Ἰσης ἀξιόπιστος Βατικανικὸς δὲν ἀναγνωρίζει ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸν Ἰωάννην Εὐγαῖτων, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς διδακτικὸν παράδειγμα τῆς μικρᾶς ἀποδεικτικῆς δύναμεως ἥν ἔχουσιν αἱ περὶ συγγραφέων μαρτυρίαι ἐν ἐκείνοις τοῖς κώδιξιν ἐν οἷς εὑρίσκομεν ποιητικὰ δημιουργήματα διαφορωτάτων ποιητῶν συνηγμένα ἀνευ ὠρισμένου σγεδίου εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυγε».

Καὶ τὸ μὲν φερόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Kurtz παράδειγμα εἶνε ἀναμφιλέκτως δρῆσν. Ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ προσαγάγωμεν παράδειγμα καὶ τοῦ ἐναντίου. Δὲν ἔδικαιος δυθενά μέχρι τῆς ὑπὸ ἐμοῦ ἐκδόσεως τῶν ἔργων τοῦ Μιχαὴλ Ἀκομινάτου καὶ ικανὸν ἔτι γρόνον μετ' αὐτὴν, ὅτι ὁ Λαυρεντιακὸς κώδικις LIX, 12 περιεῖχε πλήρη συλλογὴν τῶν πεζῶν καὶ ποιητικῶν ἔργων τοῦ πολλοῦ ιεράρχου τῶν Ἀθηνῶν, γενομένην ὑπ' αὐτοῦ τούτου ἡ βραχὺ μετ' αὐτόν; Καὶ ὅμως ἔλειπον ἐξ αὐτοῦ δύο γνησιώταται αὐτοῦ ὄμιλίαι, ἡ Κατήγησις πρώτη¹ καὶ ἡ Ὁμιλία περὶ τοῦ τίς ὁ σκοπὸς τοῦ σύνθετον πλασθῆναι τὸν ἀνθρωπὸν, ἀς ἔξεδωκα ἐκ τοῦ μόνου περιέχοντος αὐτὰς

¹ Σπυρ. Π. Δάμπρου Μιχαὴλ Ἀκομινάτου τὰ σωζόμενα Τόμ. Α' σ. 107 κ. ἐ.

² Αὐτόθι σ. 187 κ. ἐ.

τάλλα πολὺ πιωχοτέρου Βαροκκικοῦ 131 καὶ οἱ Στίχοι ἐπὶ τῇ ἀρχετύπῳ ἀνιστορήσει τῶν Ἀθηνῶν¹. Δὲν ἔνευρέθησαν δ' ἔπειτα δύο ὅλοι κώδικες ἀνεκδότων κατηχήσεων ἐν Μόσχῃ, ὃν μέγρι τοῦδε τέσσαρας μὲν ἐξέδωκεν ὁ Ρώσος ἐπίσκοπος Ἀρσένιος², δύο δ' ἐγὼ³, ἐπιφυλασσόμενος νὰ ἐκδώσω προεχῶς καὶ τὰς λοιπὰς πάσας; Καὶ δὲν εὕρομεν, διὸ Αθανάσιος Παπαδόπουλος Κεραμεὺς καὶ ἐγὼ, ἐν ᾗλλοις κώδιξι σποράδην νέα ποιήματα τοῦ Ἀκομινάτου⁴; "Ἡ μὴ καὶ τὸ ἐναντίον δὲν ἔχομεν; Δὲν περιλαμβάνει δῆλα δὴ ὁ Λαυρεντιακὸς κῶδιξ μετὰ τὸ τέλος τῶν γνησίων ἐπιστολῶν τοῦ Ἀκομινάτου τρεῖς ἐπιστολὰς καὶ μίαν Προθεωρίαν, ἃς ἀπέδειξα μὴ γεγραμμένας ὑπ' αὐτοῦ⁵;

Ταῦτα λέγω ἀπλῶς πρὸς ἀπόδειξιν, δτι καὶ κώδικες δύναμενοι νὰ χρησιμεύσωσι καὶ χρησιμεύοντες ὡς βάσις τῆς ἐκδόσεως τῶν ἔργων συγγραφέως τινὸς δὲν παρέχουσι πάντοτε ἀσφαλῆ τεκμήρια γνησιότητος ἀπόντων τῶν ἐν αὐτοῖς περιλαμβανομένων ὡς ἔργων τοῦ συγγραφέως ἔκείνου, οὐδ' ἀφ' ἐτέρου δύνανται νὰ ὑποληφθῶσι πάντοτε περιέχοντες τελείαν τὴν συλλογὴν τῶν ἔργων αὐτοῦ. "Αλλως δὲ ὁ Κρυπτοφερρικὸς δὲν ἀξιοῖ, δτι παρέχει πλήρη τὴν συλλογὴν τῶν στίχων τοῦ Χριστοφόρου. Ἡ ἐπιγραφὴ δ' αὐτοῦ Στίχοι διάφοροι Χριστοφόρου πατρικίου κτλ. μᾶλλον ἐπιλογὴν στιχουργημάτων τοῦ ποιητοῦ φαίνεται ἐνδεικνύουσα ἢ τελείαν συλλογὴν, καθ' ἀοιδατείνεται διὸ ο. κ. Kurtz.

Οὕτω δ' ἔχόντων τῶν πραγμάτων, δύναμεθα νάναθεωρήσωμεν τὴν γνώμην τοῦ ο. Lundström⁶, καθ' ἥν τὸ ἀνώνυμον

¹ Αὐτόθι Τόμ. Β' σ. 397 κ. Ἑ. Πρελ. Τόμ. Α' σ. νε', ἔνθα ἐκφράζεται ἡ εἰκασία, ὅτι οἱ Στίχοι οὗτοι ὑπῆρχον τὸ κατ' ἀρχὰς ἐν τῷ κώδικι, ἄλλα συνεξέπεσον μετά τινων φύλλων ἐκρυέντων.

² Τέσσαρες ἀνέκδοτοι κατηχήσεις Μιχαὴλ τοῦ Ἀκομινάτου ἐλληνιστὶ καὶ ῥωσιστὶ. Ἐν Νοδγορούδ. 1901.

³ Φερδινάνδου Γρηγοροβίου 'Ιστορία τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, μετάφρ. Σπυρ. Π. Δάμπρου. Ἐν Ἀθηναῖς. 1904 Τόμ. Β' σ. 677 - 725.

⁴ Αὐτόθι σ. 726 - 729.

⁵ Σπυρ. Π. Δάμπρου Μιχαὴλ Ἀκομινάτου τὰ σωζόμενα Τόμ. Α' σ. νε' κ. Ἑ.

⁶ Καμέντα Byzantina ἐν τῷ περιοδικῷ Eranos Τόμ. Γ' (1899) σ. 160.

ποίημα *Eἰς τὸν Μανιάκην περὶ τοῦ μούλτου, ὅπερ πρῶτος ἐξέδωκα ἐκ τοῦ Βιενναίου Phil. Gr. 216 καὶ τοῦ Βατικανικοῦ 1357*¹ πρέπει νὰ προγραφῇ εἰς τὸν Χριστόφορον. Όμολογῶ, δτὶ οὐδένα λόγον βλέπω ἴσχυρὸν, ὅπως μὴ πιστευθῇ τὸ τοιοῦτο. Τὸ ποίημα τοῦτο ἐν τῷ Βατικανικῷ κώδικι καὶ τῷ Βιενναίῳ προηγεῖται χμέτως τοῦ ἐν ἡρωικῷ μέτρῳ ἐπιγράμματος *Eἰς τὸν τάφον τοῦ Μανιάκου τοῦ ἀρχομένου ὅικα τοῦ στίχου*

Μανιάκης λαλέω ἀπὸ τύμβου ἀνδράσι πᾶσιν

Τοῦτο δὲ ρήτως περιλαμβάνεται ἐν τῷ Κρυπτοφερρικῷ κώδικι εἰς τὰ τοῦ Χριστοφόρου. Εἶνε λοιπὸν λίαν πιθανόν, σγεδὸν βέβαιον, ὅτι εἰς καὶ ὁ αὐτὸς εἶνε ὁ ποιητὴς καὶ τῶν δύο ποιημάτων, ἐν οἷς ἀποθαυμαστοῦται ἡ ἀνδρεία τοῦ τολμηροῦ στρατηγοῦ τοῦ φιλοδοξήσαντος τὸν θρόνον τοῦ Βυζαντίου. Ήταν ἡτο ἀληθῶς ἄτοπον καὶ ἀδικαιολόγητον νὰ γωρίσωμεν ἀπ' ἄλληλων τὰ δύο ταῦτα συνανήκοντα ποιήματα καὶ ἀποζεύξωμεν μόνον τὸ εἰς τὴν στάσιν τοῦ Μανιάκη ἀναφερόμενον ἀπό τε τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Βατικανικῷ κώδικι ποιημάτων τῶν φερόντων ῥητῶς τὴν ἐπιγραφὴν Χριστοφόρου πατρικίου, ἀρθυπίτου, γεγονότος κριτοῦ τῆς Παφλαγοίας καὶ τῶν Ἀρμενιακῶν, τοῦ Μιτυληναίου στίχοι διάφοροι ἐκλεγέντες καὶ τεθέντες ἐρταῦθα, εύρισκομένων δ' ἄλλως καὶ ἐν τῷ Κρυπτοφερρικῷ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου ποιήματος τοῦ τῶν στίχων τούτων προηγουμένου, ἀνεπιγράφως· ως καὶ τὸ εἰς τὸν Μανιάκην, ήτις τὸν ἀποβασιλέα Μιχαὴλ τὸν Καλαφάτην, ὅπερ ἐπ' ἵσης εἶνε γνήσιον ἔργον τοῦ Χριστοφόρου, περιεχόμενον καὶ ἐν τῷ Κρυπτοφερρικῷ.

"Αλλως δὲ, νομίζω, δὲν πρέπει νὰ παρερμηνεύσωμεν τὴν ἔννοιαν τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Βατικανικοῦ κώδικος ἐν σχέσει πρὸς τὴν τοῦ Κρυπτοφερρικοῦ. Λέγει μὲν ὁ Βατικανικὸς ἐκλεγέντες,

¹ Σπυρ. Π. Λάμπρου, Ἰστορικά μελετήματα. Ἐν Ἀθήναις. 1881 σ. 162 κ. ξ.

τό δέριος μέρες στρίψει 10 σαίχη

Σημαντικά δε πρέπει να γίνεται μερικός αριθμούς πώς θίγεται
· με 1603 ως φύλλα πριμηργία 136, σύντομα προσφέρει το λύτρον: "ταξιδεύεται
επίτηδει και πρεραγμένως Ιππολίτου (sic), με ταυτεύεινα οπίστροφα εν
τρόπον", με τέλος νικηφόρος την αγίαν αιώνια:

"Ἐτι γὰρ ἔτεροι μεταξύ μετέπειτα ἔχοντες τὸν ὑπέτερον καὶ αὐλαῖον θεον γένος
τινῶντες ιερῶν Βίβλων καὶ χαροκποίων εὐκατασκευαστούς, εἰγένεται
ταυτοτέταιρος, καὶ τούτος οὐκ ἡτον ἐκείνων τὰ ίσα διάοροντος καὶ φρονίδος ἔχον-
τον, τὸν τὰς αγίας φρεγίας Βίβλος τις αγίας, τοῦ Θεοῦ αὐτοκολκής καὶ καθο-
καὶ ἐκκλησίας τῆς αὐτολίκης δον οποῦδή καὶ σταύρον οὐ αμικρά ἀποτινά-
κοι αὔριστοι αὐτοῖς τε εἴτε τό βέλτιον καθιστοῦν. Όθεν καὶ τὴν τοῦ Ειρρνολογίου βί-
βλον ἢδη τὸν τόπον ἐκδοθεῖσαν καὶ σχεδόν ἐκλελοιπούσαν σύνταξιν προτρέπει
εἶσαν αὐτοκεκτινοί καὶ χρήσιμον ἄμφοτε τοῦ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίους. Καὶ γέρ-
οῖσι τις σταύροις καὶ καθετοῖς ἔστι τοῖς ὑπό την θεοπνέωσαν πατέραν μελουργού-
θείσι τροποπορίσι. Ταύτην γοῦν τὴν ἡδυτερηνόν καὶ μελιττόποτον Βίβλον τῇ σῇ περι-
φερεστάτην σύνεσθείσαι φυχῆς δεῖν φήθην, το μὲν αὐτὸν τοὺς πρώτοις τοῦ γένους γέρ-
ους κατατελετέοντα, τὸ δέ τοις καὶ δεξιοὺς διωριζέντη παρασκευεῖν διαφύλαξ τοῦ εἰσέ-
πιττον τοὺς σειρμόσαν Γρεκούς εἰς τῶν σεινινούς προσδοκούσσοις: - βίβλοις εἰς
τηνούν προθύμουν μένειν. Λεγθεῖσις γοῦν, αὐτοῦ αὔριστε, τοιστού μου τὴν πρόσο-
δονέθεον καὶ διεκεκτή μέθον. Οὐ αὐτοῖς τούτοις διανδαμένοιτε τοὺς ήχοντος τοῦ τοι
λίθου πέμψαντε, οὐ φρεστοῖς, πεδίον εἰσινούσσειν ποτε. Εὕρωσο. αὐτὸν τούτους περιπο-

Αἱ δὲ ἵδιοι παρουσίαι ταῖς λιαν βετερήις καὶ συμπεπληρωμέναις
χωνοῖς οὐ μόνον ιδόστοις καὶ διαφεύγοντος ἀπίστοι, ἀλλά καὶ χορηγοῦ γενία
οδώρου. Καὶ οἵτινες εἶναι ὁ ἐλλόγγος Κύαρεος Μαρδαῖος, οὗτος αὖτε γένος
εἰσγράψιν ἀρίσταν ιδούστοις ἀλλά καὶ "τοῖς εἰκεῖσθείροις" αρούροις
ἐν τῷ ἀναρίπτει καὶ ταῖς γενετίναις συσυνταῖς εργοδίναις, πάλιν αἰσι
τοῖς ιδούστοις λαβαράρεις μέχρι τοῦτον ἐν ἐπιστολῇ ἀνατυχόντες. Οὐδὲ
χορηγοῖς εἶναι ὁ ἡγούμενος Δερράλος ἀδ. Νικαρδός, οὐδεὶς οὐ-
τοῖς τοῖς εἰκεῖσθείροις, ἦπος δὲ τοῖς πλέκταις τοῖς γήιμιστοις ἐν σείσοι,
ἢ τοῖς θεοῖς. Τούτοις τούτοις ἀρτίνι ταύτην ταρταρίνην καὶ ἔτε-
ρα εργοδίνην Μαρούντη Λαδίνιον ἀπίστοις γένεταις, καὶ η οὐσία ταῖς
ταῖς δαναοίσιν εἰσερχεταις. (τοις ἄρχοντας τοῦ Κεφαλαία).

¹ Ηαρά Ιων. επιτίθεται. XVII αιώνος νοέ. I, σ.23. Ο ριζώμας της γραφής
αναγράφεται Μετέλλα, το οποίο παραπομπής στην Επιστολή του Απόστολου Παύλου στην Κρήτη
αναφέρεται ως η θέση της Επιστολής του Απόστολου Παύλου στην Κρήτη. Το έτος της γραφής
αναγράφεται ως 1600. Οι δύο αριθμοί που ακολουθούν την ονομασίαν Μετέλλα
αναφέρονται στην ημερομηνία της γραφής, την ημέρα της Αγίας Παρασκευής.
Οι δύο αριθμοί που ακολουθούν την ονομασίαν Μετέλλα
αναφέρονται στην ημερομηνία της γραφής, την ημέρα της Αγίας Παρασκευής.

Ο δεκάλιος λίδος της κανονωσούσας είναι εκτός υμετέρης
ζωής οι εγγροί, πατ' οὓς, ως η οὐρανοφόρος αἰλοί συναρριπτούσας πάντα¹
τὸν κανόνας ταὶ προσάρια πατά λοι νόμοις τῆς Ἰονίας καβάλας, φε-
ρούσιας ή ὄφεος εχίς, ὄμοτενιας.² ^{Ἐξοντα γραῦτα τοῖοντον, τοιούτουν.} ^{Ματα σφραγεῖσθαι τοιούτουν.} ^{Βι. αρχιτούρου Καρανίκαιον τοῦ Καρανίκαιον τοῦ Ε. φιλ. βιβλίον Καρανίκαιον, ο. 234-246,}
τενόφενται. Ο εγγρος λόιδον την ο γνωμην, σαν, καὶ εἰνη αρχε-
α τεκνη ὡς λεγόμενος "κανίν τοῦ Πολυκλείτου" δέρμα, πατ' οὐ ταὶ³
εργαστατικοί οὐδειούντο. Οι εγγροί πατεινεργαστικοί οὖν,
καὶ εἰς τὰς γεγαλας εοπλάς ινοριασθοντας "καναβασιαί" πατοι λοι
Συμβιν "διά τὸ καναβεβαῖς οὐδεις οὐδεις ταὶ λοιδοί", τὴν γατᾶ
λοις, διοτε κατηρχοντο πάντες αὐτῷ λει οντοσίν, οὐλαν αὐταὶ ε-
ψιλοντο. Σίνε ταὶ μετατότερα τῆς εκτελοντας καὶ εξεδοδοντας ουτά-
σιν. Ταλλαὶ τὸ ειρηνολόγιον δὲν παρεκτίμαντε μόνον εγγρούς, καὶ
καὶ τὰ πρώτη ταὶ υμετέρης πατεινεργαστικοί καὶ ταὶ δαναούσιν α-
γαρδούσιν εἴναι δι' εσπειρέτην τὴν φονήν καὶ τοῦ σοματος τηνο-
λογικά ('). Οὐκέτι πατιντος μητρά εριπονευσκή εγκαταστασία
την ενδόσιον αὐλοδ, καὶ κανίν σχεδόν την λεπτουργίαν ~~βελτίστη~~ ε-
πίνοντο εἰς Βενετία. Η ωρίην δι' τοῦ 1568 εργάτη Γαστιβού τοῦ Αεργί-
νου (16^ο, φ. 116 ἀνοιρίδεα καὶ πριδηπρενταγ. 140) ⁴ εχει εἰς τέκη τοῦ Ματα
τοῦ "Τερπί τῆς ομηρίας την ἐνομίσαντα δανισίλιν την καρπός τοῦ εργού
καὶ εἰς της εὐλογεῖν αὐτού τοῦ χρεοτιντυρονταίν (γραφηται 31 εἰς τέκη).
Πληροφορία είναι την εἰς ενδόσιοι γενετέριν τινού τοῦ πατρέων παρόσιον τον
τελον τοῦ 1584 (κακοποιον τοπογραφείον εἰς Βενετία) επιγραφούσιν:
"Τοιοοπός Βιβλίον τετάπωθεν Ένετινον εἰς την πόλιν τοῦ Κονάδου
τετάπωθεν 168 μετρόνον ειναιοργίας τοῦ πτυν καὶ θύη καὶ σῆρε πήραντα χο-
ρηπόδ".⁵ Επι πλέον την αἰδούσιν περικει τηρούσιρους τοὺς παρακτι-
νούς εἰς την προσόντας πατεινεργαστατικούς, τάπερι τοῦ οὐφάματος την πατεινεργαστικούς καὶ απαλλαγής.⁶

¹ Ἐρδαντε. ο. 390 ² Καὶ τοῦτο φύλα τετάρτην 120 ³ Ηλιος ὄρδον καὶ επον-
προστατεύει της δεξιαῖς πατεινεργαστικής.

τοις οικεανοῖς σπέσαις
τοις οικεανοῖς σπέσαις

Chimera et uai Taipei.

ερ Κυριω χαίρειν

τετράγωνοις οπίσιμοις τακτικές, οι οποίες είναι στην περιοχή της Κύπρου και της Αιγαίου θάλασσας. Τα πρώτα απότομα βράχια της Κύπρου είναι τα Λευκά Όρη, που φτάνουν σε ύψος 1.850 μέτρων. Η οροσειρά έχει μεγάλη διαδοχή απότομων βράχων, λόφων και περιβόλους από μεταγενέσιμα βράχια. Τα δεύτερα απότομα βράχια της Κύπρου είναι τα Αρχαία Όρη, που φτάνουν σε ύψος 1.600 μέτρων. Τα τρίτα απότομα βράχια της Κύπρου είναι τα Μεσαία Όρη, που φτάνουν σε ύψος 1.400 μέτρων. Τα τέταρτα απότομα βράχια της Κύπρου είναι τα Βαθύα Όρη, που φτάνουν σε ύψος 1.200 μέτρων.

1 Στερικατος Μαγισσων, έφυγε περιπέτεια την επερτεια μαρθινη, Να σημειωσε την ημερησιανη γενερησιανη, και απρινιωσε την δεύτερη σ' αδιάδικη βαρθολομαιος ειναι αρχογόνη η οποιαν θεων οντανει ειναι η θεη της Ηλιανης σημαντικη.

Της δε ΙΖ. Εμαρούρας τρύπιδας τύπος της των ειδών είναι σύντομης
μήκους, μεταξύ των ουρών = 1659 μ' δέ των αρχών = 1643, εις 8 μ', έχει γόνη
μεγάλης περιφέρειας, ωστόσο η άνω τούτη είναι πολύ λιγότερη, δοκιμαστής ούτε πάντα⁵
μεγάλης δροσιάς των εις την οποίαν λιγότερης από αυτήν η ουρά, η βίβλος);
κατατεθεῖ στην συνέπεια της αποστολής της επέστιμης της είναι η περιοχή
οριζόντων. Η Βαραύα ήταν η πρώτη, την οποίαν
είναι επίμενη Μέγαρη ήταν, οι βαθιές θέσεις
είναι επίμενη Μέγαρη ήταν, οι βαθιές θέσεις

οἱ εἰς ἐπίσκεψιν Μέγαρος, οἱ βαθιὲ πόλεις

Χωντοίς Εαίνει εἰ τόποισιν οἱ αρχάριοις (οἱ εὐες),

Ís eru þepparir með voran deigan Þórar,

Træs var i dagevi kvidt vif Býor vi vore,

Kon' waixt' e'g'ðaer eis van dor Ziegele.

Merk des von Schubert von Mayagori geschriebenen Berichtes (zu gewissem
Zeitpunkt, als Esterre, reichen und frisch) von einer sehr schönen
Reise in Luristan ist, ist eine, die in der Luristanischen Appellation,
einer älteren Form des persischen Alphabets geschrieben ist.
Sie ist sehr interessant.

Η Καίρια ωντες λογίνη της ωρίμων Εστα Βαρασούπην αποστολικής επιθέσεων
είχαν οι κατόπιν την παραδοσιανή συγγραφή της Βασιλικής Λογοτεχνίας Κρήτης, που είναι τη γένο-
κεινη ή Μαραθώνας από την Κρήτη, η οποία στην παραδοσιανή συγγραφή της Βασιλικής Λογοτεχνίας Κρήτης
είχε γράψει ο Αρχιεπίσκοπος Αθανάσιος Κρήτης (Αρχιεπίσκοπος Κρήτης 1588, Ερετίας γενο-
βεντούρης της Κρήτης, που έζησε στην Κρήτη από την περίοδο 1588-1600). Το βιβλίο, από την παραδοσιανή
συγγραφή της Βασιλικής Λογοτεχνίας Κρήτης, που έζησε στην Κρήτη από την περίοδο 1588-1600, έχει
την ίδια την θέση της Βασιλικής Λογοτεχνίας Κρήτης, που έζησε στην Κρήτη από την περίοδο 1588-1600.
Το βιβλίο, από την παραδοσιανή συγγραφή της Βασιλικής Λογοτεχνίας Κρήτης, που έζησε στην Κρήτη από την περίοδο 1588-1600, έχει
την ίδια την θέση της Βασιλικής Λογοτεχνίας Κρήτης, που έζησε στην Κρήτη από την περίοδο 1588-1600.

Χαίρεται τοι η ρόδην πόλις, αἱ εἰσιτάντες, μέρος εὐρέων την⁵
4

Λαμπερή γέννας δένοντας εἴκεντος την Μεσόν, καὶ διάγρων εἰς τὴν
επανίθεσθαι πόλην την, τὸν οὖν τὸν ιδιωτικὸν τραϊγάνων, οὐαλθο-
τεῖσα μαρτυρῶντας εὐ Αρχιεροῦ θόλον τοῦ πατέρος την πόλην λαβα-
νεῖσαν τοῦ Λαζαρίου τοῦ πατέρος την πόλην τοῦ πατέρος την, ἀλλὰ τοῦ
τοῦ ιδιωτικοῦ πρώτην εἰς την πόλην την, Βιβλίον εἰμαρτυρεῖσθαι.
Τέρτιος εἰς Θεοφάνειαν λαβεῖσαν τοὺς τοῖς, Εαυτούς
τοῦ πατέρος την τοῖς εἰς Περσίαν, πάτερος την πατέρος την πα-
τερίαν Ναυαρίνων εἰς Αρτούραν τοῖς εἰς οὐαλθοτάτην Ουασ-
πούδιαν αφίβαιε, ὃ τε Γερμανός Καρόλου Τέρτιος Θεοφάνειαν
λαβεῖται. εἰ Φερούρια, 1839. Ιανουαρίου 6η, εἰ δὲ έτος
Κατηγορίας μήριας Κριτικούρας την πόλην την εἰς την Ελλάδον
αποστάται αἱ τοῦτον Λαζαρίου τοῦ πατέρος την πόλην την Καραϊσκάνου,
τοῦτο. εἰ Καραϊρά, 1848. οὗτοι 19 εἰ έτην. οὐαλθοτάτης εἰ τοῦ
τοῦ πατέρος την πόλην την πατέρος την, τοῦτο εἰ Ειρηνούρια οὐα-
λθοτάτης εἰ τοῦτον τοῦ πατέρος την πόλην την Καραϊσκάνου.

5

Τανάγρας έποιη ρεόντων πορφύρων, αις εποιησαντες τον
Ειρηνογόριον οζάρης ή των κατατίθεντων Ευαγγέλιον Νικολαού
Ζαρού ή της Καραγάζης (1812) την έκαναν ειδο-
τέρων βιβλιούν σιναγέρης Ειρηνογόριον περαιτερίς απο-
όθινης τοιδουτογόριου. Οι δε γερέωντες Ευαγγέλιον,
οίον ο Γαννής, ο Βόρης, ο Ιάκωβος Διοδοτίον τον οπε-
ειδότες εύρησαν 1890, 1811, 1813) έχει τανάγριαν
ηρώων, σεργετώντες τανάγραν δροντίαν λεπτομερείαν
ανεπείσιαν γαρ τον τε Αριστοτέλον Εύρον, αγανάκτης ή
τον Λίπαντον Λευκούριον ειναιοτελέσσαπας οι νεοί,
δοιάρια Νικολαίον Βεζαρά. Η γατέωντη, κατά τον Σέπο-
τοφίον, κατά σίττα δέ τινα είναι την ιστορία, την ορθοδοξίαν
ηρώια βιβλιογλασία, τον οικουνουσίαν ειναιορίαν μετατρέψα-
ντοντο, διάταξαν, νιώντας ανάκτορον οίκους, εις τους
τυριθόνους θαραπετήσιας αιρηπέδηναν, αποτελεσ-
της αιτιοτάτων (οι οποίοι αιρεπορ τοις ε-
κπρωτοί είναι Κάρτας) έργηντεις την, τοποθετήσαν
εις την Εγειρέων γελαπτήν την Καραβασούντην
Ο! Τούτης, την ταῖς μαθήτας οίκον την χρήσιον άσσον-
ταις η Θεοφύλακρης πικάσεο πράγμα.

Σύγραφον της ¹⁵₂₈ του αὐτού ουρανού σώματος αὐτοῦ. Ενετονος Γιωάννης Βελούδης.
Οι εργασίες πεδίου ούτε το κανόνι γέλογου αὔτοντο παρουσιάζουσαν. Έτην της τελείωσης
περίπου της αρχαιότητας, δι' της οποίας μεταξύ της αρχαίας και της νεώτερης ιστορίας
παρατηρούνται πολλές αλλαγές. Το κατιεργον θέμας εξηγήσθη την ιερεοπρίναν ως το πολύ χειρονάκιαν παλαιότηρο, έκ-
δοσεις. Η κρωτική παράδοση δὲ αντικείνεται, έτσι η εκδόσις φανατική γένη. Ούσω ο Πάτρος Νεοδοσιονίδης
τοιχογράφη πάντη την απόλογην του Ειρηνολογίαν ανατίθεται πάτερναί.

Τερπικές ιδέες των Ειρηνολόγων του Καρπ. Εύ-

προστιθεντας

... -! θεοί τα εν μικρά πόδειον κρέμουν

σράμενοι καθίσμα τη περί άλλων

.. Hindooz pionov uj filologien
egedzeri iudapesti repoz uj epizolo

þærðio kennir, oðr ósíðaður

Opvisor Belgior woppw. idwéxer va

zobu cū roni nū drāgēr

ερών θα ωίσειν ενοπλόν τον

in cuius oedipianar excepit hunc eum
et dicitur deo deo.

нор, где изображаются на сюжетах

Την τε εισγραφήν των Ερρεολογίων, την αεργραφήν για τους ωρόκε-
ζον ομαδαλαμβάνογεντες είναι της Βελγογραφής Legrand του XVII
αιώνας, προτ. 5, σ. 99.

Ειρμολόγιον:

Σὺν Θεῷ περιέχον

Τὴν πρέπουσσαν αὐτῷ οἰκολουθίαν. Ἐνῷ

προστέθησαν, καὶ οἱ ἐντάξιοι οἰκουμενικοὶ ὅγια Σῦ

νοῦσοι, καὶ τὰς ουσικέστιας: — Εἴτε δέ ταὶ ἑταῖ Μυστήρια τῆς ἔκκλησίας, καὶ
τὰὶ ἐντάξιοι χαρισματαὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος. Οἱ τέσσαρες γενικοὶ ὄφεται
τῆς φυχῆς, καὶ τοῦ σώματος. Καὶ τὸ ἐντάξιο θανάσιμος οὐμαρτήματα
Ἐν τοῖς δὲ τοῖς θείοι τοῖς ἐρμηνείαν οὐτῶν: — Ἐπιμελῶς οὐτεθέντα,
καὶ διορ[θω]θέντα πορέματα Μαρθαίου ἡρέως Κυράλος τοῦ Κυπρίου. —

Con licentia de' Superiorum Privilegio: —

Ἐπειτανού, Παρακαλῶντας τῷ Ιεράτικῳ. Σ. Χ. Λ. Θ' (1639).

12^{av}, p. 152 ἀράριδμα. Εἰς τὸ διεργον φύλλον υπάρχει ὁ θεολόγος:

Τοῖς ἐντευξομένοις τῷ ποσφόρει πονίμοις Μαρθαίοντερεύς ἢ Κυράλος ὁ
Κύπριος πού εἰ τι ἀρχόθεντος καὶ ταῦταν παρότι θεοῦ εὑχόμα.

Οἱ πλεῖστοι τῶν παλαιῶν, ἐπιθυμοῦντες τούτην ταῦταν κατέτιντον
μεταξὺ τῶν ἀποβίωσιν τῶν ποιειταιρόντων τοποτερούσιν γη τοῦ μεταβολού τοῦ
τοῦ ή διοικήσης, θιάλινον ἐπιτάχειον τοῦ κατατεθεντοῦ στοιχείου. Τὸν ποίην
μετατοποιεῖς οἱ ανθρώποι τοῦ θεοῦ. Ήτούτος ἔργος ἐποιεῖται καὶ μετατοποιεῖται τοῦ
τοῦ γῆς τὸν σῶν τοὺς τεῖχους τοὺς ἐγνάτιους, τὸν τοῦ καὶ τοῦ μεταπολεμούσαν
τοῦ λαοῦ τὸν εργάτην τοῦ τοῦ ιεροῦ. Ταῦτα τοῦ κατέτιντον ἐπιθυμίαν εἴ-
ποντες τοῦ κατέτινδον χρονικῶν τοτούς τοῦ ἀρχεντοι κύριος οἰκουμένος Μέλον-
τος, εἰς τῆς περιφέρμου πόλεως Τρίκκη τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς αὐτῆς ἐκ-
πλησίας μέρες δικαιοοφύλακες, μὲν μεγάλην προθυμίαν, μή τι φαντασεῖσθαι τού-
του τοῦ διοικήσης, ηθούσηθεν τούτοις μητρώοις τούτην εἰς τὸν τόπον τοῦ βιβλίου

τοῦ διόρθωμάριον, ἐπιθυμητέον πολλά σύνολος· τιοτὶ ταχεῖδίν δέν εὑρίσκεται, καλού καὶ ἔωπλον πόλιν καὶ ἐπιτίθεται εἰς θέσην θεοῦ. Προστετέλθησεν τοῦτο τοῖν τοι τοῖς μωσήριας τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῖς τοῖς χαρίσμασι τοῦ αἵρου Πνεύματος· καὶ τεσσαρες γενικοὶ αἱρετοὶ τῆς φυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ τοῖς θαυμάσιοις αἱματηρήμασι τῷτον εἴδους δενδρού μεταξύ τῶν ἐργανείσεν εἰσιν. Ταῦτα ἔωπλονοσαν ὅλον τοντούντος οὐραγίας καὶ δοκιμὴ τοῦ προρρηθέντος αἱρούσας κυροῦ αὐτού, ουραχθείσας δέ καὶ σιορθωθείσας πορφύρα Ματθαίου ἱερέως εἰς αὐτούντος καὶ ὡφέλειαν τῶν ἀνθεκτομένων. Παρασκευούμενος δέ ποιντας ἡμέρας ὅπως διεχθῆται τὸν καθίν προσάρτεοι, τὸν ἐπεδιεξάμενον πρός τῶν θυμέρων αἱράντων καὶ νέα μεταποίησε τὸν αὐτελεστινούν ουραρτον. Ερρωσθε εν χριστῷ, αὐτελφοί περιπόθητοι, καὶ Σπέρ ήματρινήσαντες πρός θεόν.

Ἐξ ἑτεῖν, ματίῳ γ' αὐχλοθ' ἔτοντο σωτηρίου.

Τῆς Μητρὸς ἀετελφότητος πιστός εν χριστῷ
φίλος καὶ μούλεψ
Ματθαίου Γρανάζ ο Κιράλος δ Κύπριος

Ἄθαντας εν αἴρονται τημασθε
ὅτε Τρίκκης Μέλισσας, ὅτε βασίλις φρέσαρ
η κλητινή φαίνεται ἐν λόγοισι καὶ πράξαις(sic)
ὅστις νῦν θερμῶν πρόνοιαν θείεσσι θέλω
Γραικῶν τῷ γένει, τῶνδε τῶν βίβλων ἀπολ,
καὶ πολὺ εὔειδωκεν εἰς πάνταν τέρψιν.

Εἰς τὸ δευτέρον φύλλον εὑρίσκονται τούτων: "Νικολέου Γερασίου τοῦ Μαρκοπούλου,
πρωτοπαπάκου Ναυπλίου, προτομούσας τῶν ἐνορμέστων θεοτύπων τῆς χαράς
ιερέως εν τῷ εὐλογεῖσιν εὐτὸν τοιχρωμάτων λαοῖς."

Φύλλον 4ον: "Μανουήλ τοῦ Ζανθινοῦ καὶ μεράκου χαρτούλουκος στήριξεν
ἐκκλησίας πάρι διηγενεῖας περιγράφει"
Εἰς τὸ 4. φύλλ. τοῦ τετραδίου 5 τοῦ εἴκοστού:

Ἐδώ φανερώνομεν ἐμπράκτως τοῦ ἐποιείσματος αἱματηρήματος, τὸ εἴδεται
δενδρού, εἰς τῶν διοίων τεσσάρων εἰκολουθεῖν ἐπεροεῖται τοῦ αἱματηροῦ, μηδὲ
πειρ. Καὶ σύναθεν ἔκεινων γεννᾶσσαι οὐρετὴ μοσέν σύνθος βούθου σύναθεν ἔστε
μένον μὲ κορανίδων βοστιλικήν, διλονότι δ ποιῶν ἔκεινων τὸν αἱρετὸν περιγένεται
καὶ καὶ νικεῖ τὸ θαυμάσιμον αἱματηρόμενον μὲ τούτην δέκατην τοῦ βιβλίου αὗται
εν παστείρησε." οἱ ἀκαλλεῖσθαι εἰσένεις εἰς αὐτοὺς ημούσιον ανατινού-

μεναις ἔχει οὐρό εἰς τὸν αἰώνα τοῦ καλαθοῖσα.

Ἡ ε' ἄκρος γενομένην νιστὸν Ἑλλήνος πανοπλίαρχου, τοῦ ἀνωνιστοῦ.
Διάνοιας ἔχει μείνον τὸν περιεργον παραδίκην τοῦ φυσιολόγου
Τοῦ Δαμασκηνοῦ Ιτανοῦ. Οὗτος οὐ σέναι καὶ η ποιῆσις ἐλλειπεῖ
καὶ προνατεκτὴν ἔσθοτος — τούτῳ τῷν χρόνῳ τοῦ φυσιολόγου παραδίκη
τοῦ ουρφανοῦ τοῦ φυσιολόγου, οὐτε εἰσικνοία πινόντος τούτοι
αὐτοὺς περὶ τοῦ ἐν τῇ ἀγίᾳ Γραψὶ ἀναγραφείν τὸν περιεργον
ιστρότας. π.χ. περὶ τῶν φοίνικος, ἵρωτος, πετεινῶν κττ. Τοῦτο
οὐ τίτλος οὐ τοῦ εἰσθοτοῦ τοῦ ουρφανοῦ οὐ τοῦ φυσιολόγου.

ΣΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΥΝΘΕΣΗ ΠΕΡΙΕΧΟΝ.

Τοῦ πρέπουσσαν οὐτεδὲ σκοτοκοθίαν. Ἐν δὲ προστετέθησαν, καὶ οἱ ἑπταὶ οἰκουμε-
νικοὶ θέρμοι, καὶ τοῦ Συνοικείου: — Εἴτε δέ τοι ἑπταὶ Ηυστέρια τῆς
ἐκκλησίας, καὶ τοῦ ἑπταὶ χεριόμετρα τοῦ σέρνου πνεύματος. Οἱ τέσσαρες γενι-
καὶ σέρεται τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος. Καὶ τοῖς ἑπταὶ Θεοτάσιμοις σύμφρο-
μοις εἰς τοῦ δεκάδρου μετανάστην τοῦ Ερμινίου εἰστῶν: — Εἴτι δέ προστετέθη,
καὶ μέρος αὐτοῦ τοῦ φυσιολόγου: — Τοῦ πάντας μετ' εἰπειλέντας τωπαθεῖντος.
on licentia de superiori et privilegio. Ενετίσσων παρός Αὐτοίνις τῷ λουκιανῷ φεχμή!
Πουλίσσου κεντά, εὖ, Γέφυραν τοῦ αγίου φευκίνου:

12^ο, p. 152 ἀναριθμία.

Τοῖς ἐνευθαμενοῖς τῷ παρόντι πονήμασι σάντανος σιουλικανάς πῶν εἰ τοι
εὔραθδον καὶ σωτήριον παρός θεοῦ εὔχομαι..—

Δεῖται οὐτούτοις ὅλῃ ψυχῇ, διὰ θεοτεβεστατοι χριστιανοί, μέέργον νά πρα-
ζέπω, κατεύθι τὸ δινοστόν μου, εἰς ὅσα ἐκεῖνα εἴναι χρειαζόμενοι καὶ αρέλυμα
εἰς τὸ λαμπρότερον γένος τῶν Ἑλλήνων (όποιο τὸ διπόλινον καὶ εἴρω δὲ λαχυστοῖς
κατεύημεν) διοι νά τοι πρωτοτριτελεῖς σπόλους τοῦ θερμότητόν μου, κα-
θὼν καὶ εὐ τοι παρόν κατεύθι μέ το νά θελήσω πάλιν νά δαστυπάσω τό κατά-
πολλούς χρειαζόμενον Ερμολόγου, διποι πρό διληγού εμετετάποσα διάσαρρη
τῶν εὐμαρινότερος τῆς λατήσει εὐγενεῖς κυρίου θεοτάσιον τοῦ Μελάνδρου, μεγάλου δικαίου
φύλακος τῶν ἐν Τρίκκῃ τῆς θετταλίας αγίας ἐκκλησίας, καὶ τούτο διά νά μήν σφα-
νισθῇ μέ το πρότερο: (μέ το νά έτελειώθη) καὶ νά τοι ζητηθῇ μερσελώσασα το
σινωθεί γένος μαζή. Προστέθηται δέ εἰς αὐτό καὶ τοῖς σερίσιοισι σικαριστικοῖς ἐπει-
σιούδεαν καὶ τελευτήσιος, τοι εἶπει μυστήρια τῆς αγίας ἐκκλησίας, καὶ
τοι ἑπταὶ χεριόμετρα τοῦ αγίου Πινεύματος τοῖς τέσσαροις γενικαὶ σέρεται τῆς
ψυχῆς καὶ ἐκεῖνα, τοῦ σώματος, τοι ἑπταὶ Θεοτάσιμοι σύμφρομοις εἰς τούτου
δεκάδρου, καὶ τέλος πάντων μέρος σέρο τοῦ φυσιολόγου το πλέον σινεργούστερον
ὅτα σέβεια στέψειες. Δεχθῆτε, παρασκαλῶ, τον καλύττων μου προσείρεστην, κα-
θὼν, θεοῦ εὐδοκούντος, τον θέλετε μηρίσην καθ' ἐκσοῦτον τημέρου θερμότερην.
Κύριος οὐθεὸς τῶν αἰνάρων νά επιχειρητητοι τῆς εὐγενείας σαλ καὶ ἐμοὶ το
πρόσωπον σινεργεῖα. Ερρωθε.

Ἐν τοῖς κλεψεις Βενετίας, οφρυ', εὐρυτή σεπρίκια.—

Περιλιώσοντας λοιπάς εἰδούς τοῦ εἰρηνολόγου αὐτονομοσύνους ψρόμηδα

¹ Παρά Legrand εὐρ' αντε. I, σ. 441.

Ο αρχαιοτέρης Κλασικής η. ο. 167 ή.

Κοριάτικη θεωρίας είναι απόλυτη Ουλ. 17.

Στις 31 ουλ. αιγαίας, 6 νοεμβρίου στην 12 νοεμβρίου οι άριστες πεζούλια (αρχαίοι)
ο. 438 αιγαίων = διευρύποτος.

η. ο. 108, 119, 198 σιδ.
153, 160

Καρποφόρος αιγαίος ο. 376. 12 νοεμβρίου.

Ο δύοτος τείχης οι παραπάνω την μετανομάστηκαν σε αρχαία οντότητα
παραπάνω στην ο. 165. Το η. ο. 149 δεν περιλαμβάνεται
την οποίαν ο παραπάνω ο. 122. Η περιγραφή ο. 158 ούτε είναι επιτρέπεται

Ο δύοτος λεπάρας οι πολυάριθμοι παραπομποί των αρχαίων (ταυτότητας)
Επεννυσιας αιγαίων ο. 332. 22 νοεμβρίου η. ο. 134

Μεγάλης καρπούς λεπάρης ο. 56. Διαρίνδας (ιδ. με αιγαίνων ταυτότηταν)
Πλάκα. 16, Σαργαλ. 179 Λογιαίδαρα ο. 150. Ιανός ο. 218, 4.

Λογιαίδαρης επιδεγκάντια ο. 395-29 νοεμβρίου. ο. 405 ο. 26 89, 113
Το. 151 - 907 ο. 267 άνω. ο. 277 επιπρόσθια

Επανοικισμένης λεπάρης ο. 108¹⁶⁵ αιγαίνων περιγραφή ο. 141 ή
οι παραπάνω των η. ο. 164 προχαρτηρ. ο. 179 φρεατούρης ο. 122
ο. 275, 5. υπερυψών.

Ο γρόσιος αιγαίνων ο. 13.
ο. 211 άνω.

Ιερείας λεπάρης ο. 94 άνω

(ιδ. Μαρούν δε παραγία)

Δύορος αιγαίνων χρυσού χειρός ο. 108 η. ο. 191 ή περιγραφή ο. 108
επιχειρούσαν την περιγραφή την επολική ο. 188, 4.

η. ο. 255. άνω. αιγαίνων ο. 196 ή παραπάνω την περιγραφή την επολική ο. 188, 4.

Επανοικισμένης λεπάρης ο. 66 αιγαίνων παραπάνω την περιγραφή την επολική ο. 144

Αιγαίνων ο. 18 (διαγράφεται) 27, 158, 253, 4. 256, 4

Διαρίνδας 194

Οροφαλή αιγαίνων αιγαίνων παραπάνω την περιγραφή την περιγραφή
παραπάνω = αιγαίνων ο. 150 (ιδ. οι επιπλέον περιγραφές)
ο. 168 ή.

Οροφαλή αιγαίνων αιγαίνων, αιγαίνων, Αιγαίνων, Εχινόνης
Ναύπλιος. Αντίτιμη

Φερνίτης λοχαρχούς αιγαίνων

ο. 1627

Επιγραφή οι αιγαίνων παραπάνω την περιγραφή την επολική ο. 144

Γενικός λεπάρης αιγαίνων λοχαρχούς
περιγραφή την περιγραφή την επολική ο. 144

Αιγαίνων αιγαίνων παραπάνω την περιγραφή την επολική ο. 144

τοις ἵπποις πολλαὶ μεταρρυθμίαι τοῖς διόρδεσιν, ταῦτα σημειώθησαν
in Par. Acad. T. 1. B. o. 187.

Η λαρισαίη προσωπή στρείρην ορώνταν με αληθινός υπό τούς βαριδιώματα
και μηδεστικά τούς φράτοιν την λαρισαίην του Λαρισαίου

Λέμβος γενενής πάτερ θύψει εφήμερον ὄλυμπον!

Ούνομα Σεύτερον, τιμῆναν ἔστι, αὔγειν τε.

Κοιρανή δέ τενί Σεύδωρον ιχοῖς ἐνὶ γαῖαν.

Σοῦ δὲ βούλημα ταμενες τετελεομένος εἰν

“Ηὕρι απογγελτρούν εἰν οὐρανῷ αστερόεντα,

ἄδει καὶ αἴρει τεοῖς δρινεσσον επιχθονίοισι,

Βρωτίν διαντήμαρ μετεικέα δές χατέαντιν

Παθαξίαντακίνοιν. Θόλον δέ τε αἴρειν οὐασσον,

οἵα καὶ αἴρεις δέρκουσιν άσφιέμεις αμετέροισιν.

Μητροε διαδρατέας χακόπνοι βαθειό τόντα,

Διαφενέας διαπάλακη, ιδία προχειρεκούσιον οράκοντας.

Ἐν δέ γέρ τορκανήν ποιεῖν, κύδος τε πράτος τε.

Ο Απεπάντης τοῦ Βηρέλου

Ταρθενική Μαρίν Θεού ή τε. Η Λιέδοντα

Γήθεο, οὐρανίοισιν ολη χαρήτεσσιν οὐνή.

Σεῦ μέτα, ὃς πάντων χράσσει, πάντεσσι τάσσεσσι.

· Η ἥρα αγακητή σύρε Θηλυτέραιν εν απάσαις.

· Ή μήλεν τε τόχος λαργόνος αγνοτόκοιο.

Ψυχοσσόν γέρ τοφόν αμαρτάνεις ἔκφυσας αἴρειν.

Επισημείωση. — Ο εἰς τήρωτικόν μέτρον στοπασμός σύντος τοῦ αγγέλου προς τὸν θεόν τῶν (τὸ «Θεοτόκε Θαρθενε»,) εστίν ἔργον των βαρθαριμαίου Κουτλουμουνού νοῦ, οὗ εἰδητοστέσσαμεν καὶ τὸ Πάτερ ήμων· ίδε «Ἐκκλησιαστική, αἰνθίσα,» τοι μεταί χειρας τόμου σελ. 186. Οι εἰς ταῖχον τήρωτικούς ή πολιτικούς παρομετρίας, αἱ ταὶ θερῶν εὐχῶν επιγράφονται εν ταῖς πατριακαῖς χειρογραφαῖς τεχνολογίαις. Ζειστηνὴ ἔχομεν τὴν τοῦ πάτερ ήμων, γεννητὴν υπὸ τοῦ Γεωργίου Σιριλίνου, τῶν τοῦ κατὰ ποίκουρεντικοῦ Πατεριάρχου. Τούτου εὑρηται καὶ τεχνολογία εἰς τὸν προσημούν φαλμόν, τὸ ὁ σοφός Μίλλερ αποδούν εἰ Γεώργιον φίλην ἐνέδωκεν εἰς τοὺς Μενονίτους τοῦ φίλην ποιήματον). — Εν τοῖς κατω χρόνοις αὐτὸς διενεδίδοτον τεχνολογίας εἰς τὸ πτήσεων σύνθετον ανέντεται η ψήφια Μαρκου Μαρκουνά τοῦ Κριτογεννητοῦ, ἢν ενέδωκεν ὁ Σοφοκλῆς Οἰκονόμος. Τὸν στάκεθιστον ὑμνον επεχνολογοῦσεν ὁ Μανώλης φίλης εἰς τὸν 16' αἰώναν· Ἀκάκιος διαρρομονάχης ὁ Διακρούοντι παρεργάσας εἶστι. Χαρῆς πολιτικούς ταῖς ψήφοι τοῦ Μ. Βασιλείου, πάνταν των Χρυσοστόμου καὶ Σπυρίδην τῶν τερατού θεολόγου εὐχάριτον μεταλλήψεως. —

(Ἐκ της Σκοτικής Αλδειας, τόμ. Ε', 1885, σ. 235)